

Bosna i Hercegovina

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Босна и Херцеговина

02.9
БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Бања Лука
22-05-2020
US-02-13-1-90

Број: С1 3 У 030394 19 У
Сарајево, 20.5.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Јадранке Брењо као предсједника вијећа, Љиљане Лаловићи и Маиде Бикић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Станке Ђеклић, у управном спору тужиоца Сарајевоинвест д.о.о. Пале, улица Карађорђева 3, којег заступа адвокат Остоја Кременовић из Бања Луке, улица Максима Горког 17А, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-530-9/18 од 30.08.2018. године, тужене: Канцеларије за разматрање жалби, филијала Бања Лука, улица Јована Дучића 23/1, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана, 20.5.2020. године, донио је следећу:

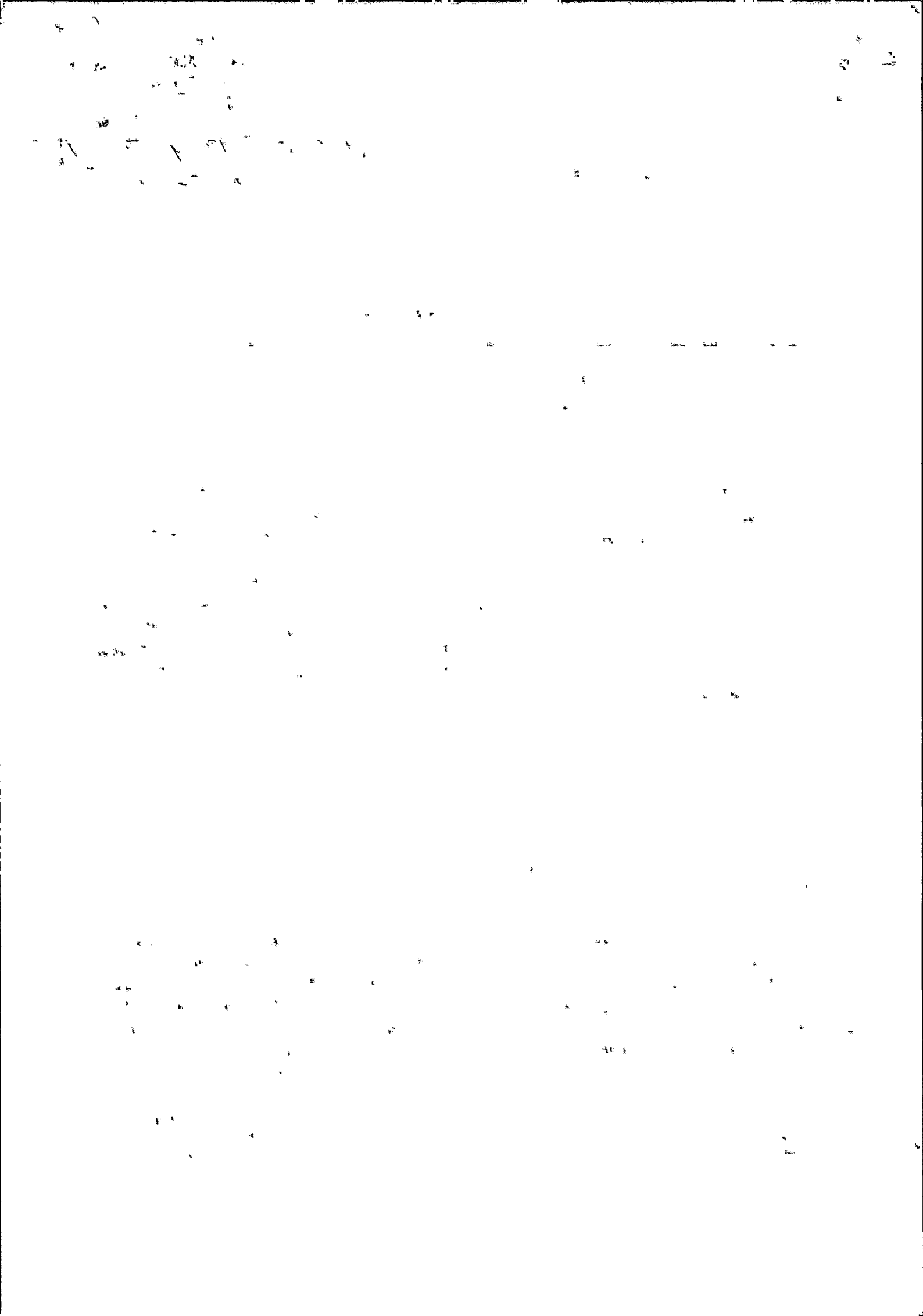
ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем одбијена је као неоснована тужиочева жалба од 20.7.2018.године, изјављена против одлуке о додјели уговора број: 3546-31/17 од 17.7.2018.године, уговорног органа МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗЕП Електро-Бијељина а.д. Бијељина, у отвореном поступку набавке роба "набавка дрвених стубова за потребе ЗЕДП Електро-Бијељина. Одбијен је захтјев за накнаду трошкова покретања жалбеног поступка и захтјев за накнаду трошкова поступка састав жалбе.

Против ове одлуке тужене тужилац је покренуо управни спор због погрешне примјене закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног прописа. Повреду правила

поступка тужилац види у томе што су уговорни орган а потом и тужена, погрешно тумачили одредбу члана 45. став 2. а). Закона о јавним набавкама БиХ, јер сматрају да тужилац није доставио ваљано и прихватљиво увјерење основног суда и да није доказао услове из члана 45. став 1. а). Закона о јавним набавкама БиХ. Тужбом указује да из увјерења Основног суда у Сокоцу број: 089-СУ-17-00/826 од 24.9.2017.године произилази да тужилац није осуђиван за кривично дјело учешћа у криминалној организацији, за корупцију или прање новца. То значи да је тужилац испунио услове и да је погрешно тражење да се достави искључиво потврда Суда БиХ. Тужилац је накнадно доставио и потврду Суда БиХ број: 03-3793/17 од 14.12.2017.године али је уговорни орган вратио ту потврду тужиоцу уз образложење да, у складу са упутама из рјешења КРЖ број: ЈН2-02-07-1-296-10/18 од 28.6.2018.године, комисија за јавне набавке треба поново да прегледа понуду тужиоца и изјасни се. У поновном поступку, уговорни орган је за најповољнију изабрао понуду понуђача Мериђана а.д. Бијељина. Тужилац и даље сматра да је уговорни орган био дужан прихватити увјерење основног суда у Сокоцу, а не тражити и увјерење Суда БиХ, јер је уговорни орган у могао доказивати да јавна исправа, односно достављено увјерење тог суда, није истинита. Дакле за сва наведена дијела која се спомињу у одредби члана 45. Закона, надлежан је и Основни суд у Сокоцу. У коначници, тужена погрешно тумачи и одредбу члана 72. Закона о јавним набавкама БиХ, јер је уговорни орган могао доставити приједлог уговора оном понуђачу чија је понуда друга најповољнија понуда, а не доносити нову одлуку о избору, из члана 70. Закона о јавним набавкама БиХ. Стога тужилац предлаже да суд његову тужбу уважи, поништи оспорено рјешење и предмет врати на поновни поступак туженој и обавезе је да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 978,50КМ који се састоји трошкова за састав тужбе у износу од 850,00КМ и ПДВ-а у износу од 17%.

Тужени је у одговору на тужбу предложио да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога датих у оспореном акту. Заинтересирано лице је предложило да се тужба одбије.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ, број: 19/02 до 74/10 у даљем тексту ЗУС), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из слjedeћих разлога:

Одлучујући о жалби тужиоца од 20.7.2018.године, изјављеној против одлуке о додјели уговора, уговорног органа МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗЕП Електро-Бијељина а.д. Бијељина, у отвореном поступку набавке дрвених стубова за потребе ЗЕДП Електро-Бијељина, тужена је донијела побијано рјешење којим је жалбу одбила као неосновану. Приликом доношења побијног акта, тужена се руководила чињеницом да тужилац није у поступио у складу са тачком 12. тендерског документа,

The following are the names of the persons who have been appointed as members of the Board of Directors of the Corporation since the last meeting of the Board of Directors held on the 1st day of January, 1908:

Name	Residence	Date of Appointment
J. H. Smith	New York City	January 1, 1908
Wm. J. Brown	Boston	February 1, 1908
C. E. Jones	Chicago	March 1, 1908
R. L. White	Philadelphia	April 1, 1908
M. D. Black	Pittsburgh	May 1, 1908
A. S. Green	St. Louis	June 1, 1908
H. K. Lee	San Francisco	July 1, 1908
T. W. Hall	Portland, Me.	August 1, 1908
G. B. Adams	Richmond, Va.	September 1, 1908
F. C. Baker	Indianapolis	October 1, 1908
L. M. Clark	Cincinnati	November 1, 1908
N. P. Evans	Columbus, Ohio	December 1, 1908
O. R. Fisher	Dayton, Ohio	January 1, 1909
P. Q. Gibson	Cleveland, Ohio	February 1, 1909
S. T. Harris	Buffalo, N.Y.	March 1, 1909
V. U. Ingram	Albany, N.Y.	April 1, 1909
X. Y. Jackson	Syracuse, N.Y.	May 1, 1909
Z. A. Johnson	Rochester, N.Y.	June 1, 1909
B. C. Keith	Schenectady, N.Y.	July 1, 1909
D. E. King	Watkinsville, Ga.	August 1, 1909
E. F. Lamb	Atlanta, Ga.	September 1, 1909
G. H. Miller	Savannah, Ga.	October 1, 1909
I. J. Nelson	Mobile, Ala.	November 1, 1909
K. L. Owen	Birmingham, Ala.	December 1, 1909
M. N. Parker	Montgomery, Ala.	January 1, 1910
O. P. Quinn	Meridian, Miss.	February 1, 1910
P. R. Reed	Jackson, Miss.	March 1, 1910
Q. S. Taylor	Memphis, Tenn.	April 1, 1910
R. T. Vance	Nashville, Tenn.	May 1, 1910
S. U. Webb	Knoxville, Tenn.	June 1, 1910
T. V. Wright	Chattanooga, Tenn.	July 1, 1910
U. W. Young	Clarksville, Tenn.	August 1, 1910
V. X. Zane	Paducah, Ky.	September 1, 1910
W. Y. Allen	Lexington, Ky.	October 1, 1910
X. Z. Baker	Covington, La.	November 1, 1910
Y. A. Carter	Baton Rouge, La.	December 1, 1910
Z. B. Davis	Shreveport, La.	January 1, 1911
A. C. Edwards	Monroe, La.	February 1, 1911
B. D. Foster	Metairie, La.	March 1, 1911
C. E. Gibson	Greenville, S.C.	April 1, 1911
D. F. Harris	Columbia, S.C.	May 1, 1911
E. G. Ingram	Charleston, S.C.	June 1, 1911
F. H. Jackson	Orangeburg, S.C.	July 1, 1911
G. I. Johnson	Myrtle Beach, S.C.	August 1, 1911
H. J. Keith	Sumter, S.C.	September 1, 1911
I. K. Lamb	Rock Hill, S.C.	October 1, 1911
J. L. Miller	York, Pa.	November 1, 1911
K. M. Nelson	Harrisburg, Pa.	December 1, 1911
L. N. Owen	Scranton, Pa.	January 1, 1912
M. O. Parker	Wilkes-Barre, Pa.	February 1, 1912
N. P. Quinn	Easton, Pa.	March 1, 1912
O. R. Reed	Reading, Pa.	April 1, 1912
P. S. Taylor	Allentown, Pa.	May 1, 1912
Q. T. Vance	Lehigh Valley, Pa.	June 1, 1912
R. U. Webb	Philly., Pa.	July 1, 1912
S. V. Wright	Delaware, Del.	August 1, 1912
T. W. Young	Dover, Del.	September 1, 1912
U. X. Zane	Wilmington, Del.	October 1, 1912
V. Y. Allen	Seaford, Del.	November 1, 1912
W. Z. Baker	Georgetown, Del.	December 1, 1912
X. A. Carter	Fredericktown, Md.	January 1, 1913
Y. B. Davis	Annapolis, Md.	February 1, 1913
Z. C. Edwards	Baltimore, Md.	March 1, 1913
A. D. Foster	Washington, D.C.	April 1, 1913
B. E. Gibson	Vienna, Va.	May 1, 1913
C. F. Harris	Richmond, Va.	June 1, 1913
D. G. Ingram	Norfolk, Va.	July 1, 1913
E. H. Jackson	Hampton, Va.	August 1, 1913
F. I. Johnson	Portsmouth, Va.	September 1, 1913
G. J. Keith	Roanoke, Va.	October 1, 1913
H. K. Lamb	Blacksburg, Va.	November 1, 1913
I. L. Miller	Radford, Va.	December 1, 1913
J. M. Nelson	Martinsburg, W.Va.	January 1, 1914
K. N. Owen	Wheeling, W.Va.	February 1, 1914
L. O. Parker	Clarksburg, W.Va.	March 1, 1914
M. P. Quinn	Martinsburg, W.Va.	April 1, 1914
N. R. Reed	Princeton, W.Va.	May 1, 1914
O. S. Taylor	Waynesburg, W.Va.	June 1, 1914
P. T. Vance	Steubenville, Ohio	July 1, 1914
Q. U. Webb	Youngstown, Ohio	August 1, 1914
R. V. Wright	Warren, Ohio	September 1, 1914
S. W. Young	Ashtabula, Ohio	October 1, 1914
T. X. Zane	Conneaut, Ohio	November 1, 1914
U. Y. Allen	Presque Isle, Pa.	December 1, 1914
V. Z. Baker	Allegheny, Pa.	January 1, 1915
W. A. Carter	Penn., Pa.	February 1, 1915
X. B. Davis	Westmoreland, Pa.	March 1, 1915
Y. C. Edwards	Butte, Mont.	April 1, 1915
Z. D. Foster	Helena, Mont.	May 1, 1915
A. E. Gibson	Great Falls, Mont.	June 1, 1915
B. F. Harris	Missoula, Mont.	July 1, 1915
C. G. Ingram	Bozeman, Mont.	August 1, 1915
D. H. Jackson	Billings, Mont.	September 1, 1915
E. I. Johnson	Butte, Mont.	October 1, 1915
F. J. Keith		

односно у складу са чланом 2. Одлуке о додјели уговора, јер није доставио доказ, увјерење надлежног суда како је то прописано у одредби члана 45. став 2. тачка а) Закона о јавним набавкама БиХ. Приликом одлучивања о жалби тужиоца, тужена се руководила ставом Агенције за јавне набавке БиХ у којем је наведено да потврду из наведене законске одредбе, издаје Суд БиХ. Поступање уговорног органа у смислу доношења нове одлуке о додјели уговора позивајући се на члан 70. Закона о јавним набавкама БиХ умјесто на члан 72. Закона, по оцјени туженог не може бити од утјецаја за поништење предметне одлуке. Одлука као у диспозитиву, донесена је примјеном члана 93. став 8. и 111. став 1. тачка ц). Закона о јавним набавкама БиХ.

По оцјени овог вијећа тужбени приговор нису основани.

У складу са одредбом члана 45. Закона о јавним набавкама БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 39/14), уговорни орган, изузев у случајевима из члана 21. овог закона, дужан је одбацити захтјев за учешће или понуду ако је понуђач у кривичном поступку осуђен правоснажном пресудом за кривична дјела организованог криминала, корупцију, превару или прање новца, у складу с важећим прописима у Босни и Херцеговини или земљи у којој је регистрован. С тим у вези, понуђач којем буде додијељен уговор обавезан је доставити увјерење надлежног суда којим доказује да у кривичном поступку није изречена правоснажна пресуда којом је осуђен за кривично дјело учешћа у криминалној организацији, за корупцију, превару или прање новца.

У конкретном случају, како то произилази из стања списка, у предметном поступку јавне набавке, уговорни орган МХ ЕРС МП а.д. Требиње ЗЕП „Електро-Бијељина“ а.д. Бијељина је у тендерском документу број: 3546-4/17 на страни 6, у тачки 12. б)., у односу на личну способност, захтијевао да понуђачи доставе доказе, у смислу одредби члана 45. Закона о јавним набавкама БиХ. С тим у вези, изабрани понуђач сада тужилац, доставио је потврду Основног суда Соколац број: 089-0-СУ-17-00/826 од 24.10.2017.године (страна 47 тужиоачеве понуде) а потврду Суда БиХ је доставио накнадно, дана 13.7.2018.године. Дакле, доказе којим испуњава услове личне способности из члана 45. Закона је био дужан доставити у року од 5 дана од дана пријема обавјештења о резултатима поступка јавне набавке, односно у року од 5 дана од када је примио обавјештење о резултатима од 16.4.2018.године, што тужилац није учинио.

Није основан приговор тужбе у односу на достављање доказа да понуђач није правоснажно осуђен за кривична дјела одређена чланом 45. став 1. тачка а) Закона о јавним набавкама. Ради се о кривичним дјелима организованог криминала, корупције, преваре и прања новца. Овај суд је у више својих пресуда указао да је кажњавање за наведена

кривична дјела прописано и ентитетским кривичним законима, Кривичним законом Брчко Дистрикта, али и Кривичним законом БиХ, зависно од заштићеног објекта, а кривични поступци се воде и пред судовима опште надлежности у ентитетима и Брчком, а и пред Судом БиХ. Закон о јавним набавкама заиста наведеном нормом не дефинише који је то надлежан суд за достављање потврде да понуђач није осуђен за наведена кривична дјела, па, имајући у виду да би поступке јавне набавке блокирала обавеза да се прибаве потврде свих надлежних судова, овај суд је заузео став да понуђачи морају доставити и потврду Суда БиХ и потврду суда мјеста сједишта, односно регистрације, управо због чињенице да се за већину кривичних дјела поступци воде по мјесту регистрације понуђача. Дакле, нису основни судови мјеста сједишта понуђача искључиво за суђење за наведена кривична дјела, нити постоји јединствена евиденција на подручју ентитета, због чега је неопходно у поступку достављања понуде прибавити и потврду Суда БиХ, чија је надлежност за поступање код ових кривичних дјела прописана Кривичним законом БиХ.

Нема мјеста приговору из тужбе да је јавну исправу, коју је тужилац доставио, увјерење основног суда у Сокоцу, уговорни орган могао провјеравати и утврђивати да ли су информације истините, с обзиром да садржај документа није нејасан, па нема мјеста поступању у смислу члана 68. став 3. Закона о јавним набавкама БиХ. Такођер, остаје без утицаја и приговор у односу на примјену члана 72. став 3. ЗЈН, с обзиром да наведена одредба прописује начин поступања након што уговорни орган утврди да уговор треба додијелити другом на листи најуспјешнијих понуђача. Разлози које је дао тужени орган у цјелости су прихватљиви, због чега их овај суд неће посебно образлагати.

Како тужба није основана, примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ” број: 19/04 до 74/10), суд је одлучио као у диспозитиву, због чега тужиоцу, сходно одредби члана 61. Закона о управним споровима БиХ, не припада ни накнада потраживаних трошкова управног спора.

ЗАПИСНИЧАР

Станка Ђеклић

